

Om Opløsning gives følgende Bestemmelser: „Kongen kan opløse Folketinget. Vedtager Folketinget et Lovforslag, som efter mindst 3 Maaneder før Samlingens Slutning at være oversendt til Landstinget ikke fremmes af dette, eller som der i et Fællesudvalg ikke opnaas Overenskomst om, og gentager Folketinget sin Vedtagelse af Forslaget i uforandret Skikkelse, efter at Tinget er blevet fornyet gennem et paa Grund af Valgperiodens Udløb foretaget almindeligt Valg, kan Kongen ligeledes opløse Landstinget, saafremt der ikke i den ordentlige Rigsdagssamling, hvori Forslaget paa ny mindst 3 Maaneder inden Samlingens Slutning er oversendt til Tinget, har kunnet opnaas Enighed mellem de to Ting om Forslagets Affattelse. — I øvrigt kan Landstinget kun opløses i Tilfælde af Grundlovsforandring. — Opløses et af Tingene, naar Rigsdagen er samlet, skal det andet Tings Møder udsættes, indtil hele Rigsdagen igen træder sammen. Dette skal ske inden to Maaneder efter Opløsningen.“

Lovforslaget gaar ud paa at grundfæste midlertidige Finanslove, som det paahviler Regeringen at forelægge, naar der inden Finansaarets Udgang ikke er opnaaet Enighed om en ordinær Finanslov.

Der er to Spørgsmaal, som Forslagstillerne har ladet staa aabne til Forhandling med Højre. Om Valget af Folketinget (§ 32) er der i Forslaget kun sat Streger.

Det er jo en kendt Sag, at Højre har fastholdt Kravet om Forholdstalsvalg ogsaa til Folketinget, medens der i Venstre er overvejende Stemning for at beholde Valg i Enmandskredse. Da jeg i 1912 forelagde Grundlovsforslaget, antydede jeg med størst mulig Forsigtighed, at man maaske kunde forbinde Forholdstal med Valg i Enmandskredse, saaledes at der valgtes nogle Suppleringskandidater, fordelte efter Forholdstalsvalg i Forhold til de afgivne Stemmer til hvert Parti. Det andet Spørgsmaal, der staaar aabent, er ogsaa af Hensyn til Højre, der jo har ønsket, at de Landstingsmedlemmer, som udnævnes af Kongen, skulde tages af forskellige Erhverv. Om disse 2 Spørgsmaal er Forslagsstillerne villige til at optage Forhandling og eventuelt gøre Indrømmelser til Højre under Forudsætning af, at Højre eller Dele af Højre, naar der opnaas Enighed herom, kan acceptere og vil stemme for det her foreliggende Grundlovsforslag.

J. C. Christensen omtalte det Ønske, han havde næret om at udelade § 3 af Hensyn til den kommende Lovgivning om Folkekirken, men da der ikke kunde opnaas Enighed herom, frafaldt han dette. I Forslaget vil man finde § 32 kun antydet med nogle Streger; disse Streger er meget betydningsfulde, de er en Opfordring til Højre om Forhandling og en Muliggørelse af, at Højre kan opnaa Forholdstalsvalg ogsaa